

Ruth: Book of Aspiration

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

Dedicated in honour of Andy Gann's 75th birthday, by his loving family

Why study this Megillah?

1. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 6
 - 1:1-5 Events in Moav
 - 1:6-18 Naomi, Orpah and Ruth
 - 1:19-21 Arriving in Beit Lechem
 - 2:1-23 Harvest season
 - 3:1-18 Ruth and Boaz in the Granary
 - 4:1-12 Boaz at the City Gate
 - 4:13-17 A Happy Ending
 - 4:18-22 The Lineage of King David

2. Midrash, Yalkut Shimoni Ruth 608

א"ר חייא כל ראשי פסוקים של רות ווי"ן בר מה' פסוקים...

Rabbi Chiya said: All of the verses in Ruth begin with a "Vav [and]", other than eight verses...

3. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 6, citing. S. D. Goitein

כבר עמדו על כך שכל המידות שמנו חכמי הספרות בסיפור טוב, כולן מצויות במגילה זו, הן מבחינת מבנה הסיפור על ההרמוניה ושיווי-המשקל שבין חלקיו השונים, הן מבחינת תיאור העלילה שמן הראוי שיהיה בו גם מיסוד ההתפתחות, ויהיה מתובל בסממנים של מתח, הפתעה ורגיעה כאחד, הן מבחינת אפיון האישים הנזכרים בסיפור, תוך התבוננות במעשיהם, הן מבחינת מוסר-ההשכל לדורות...

They have already noted that all of the attributes that literary scholars have identified in a good story are found in this megillah – whether in the harmonious balance of the different parts of the story's structure, or in the description of events, which evolve and are spiced with suspense, surprise and calm as one, or in the personalities of the figures mentioned in the story as their deeds are examined, or in the lesson for future generations...

4. Prof. Phyllis Trible, *Two Women in a Man's World: A Reading of the Book of Ruth*, Soundings 59:3 (1976)

<https://www.jstor.org/stable/41177998>

A man's world tells a woman's story. With consummate artistry, the book of Ruth presents the aged Naomi and the youthful Ruth as they struggle for survival in a patriarchal environment. These women bear their own burdens. They know hardship, danger, insecurity, and death. No G-d promises them blessing; no man rushes to their rescue. They themselves risk bold decisions and shocking acts to work out their own salvation in the midst of the alien, the hostile and the unknown... One female has chosen another female in a world whose life depends on men. There is no more radical decision in all the memories of Israel.

When did Megillat Ruth take place, and who recorded it?

5. Midrash, Ruth Rabbah 1:1

רב אמר ברק ודבורה היו. ריב"ל אמר שמגר ואהוד היו. רב הונא אמר דבורה וברק ויעל היו: שפט חד, שפטים תרין, השפטים תלתא.

Rav said they were Barak and Devorah. Rabbi Yehoshua ben Levi said they were Shamgar and Ehud. Rav Huna said they were Devorah, Barak and Yael: "shofeit" is one, "shofim" is two, "hashoffim" is three.

6. Talmud, Bava Batra 91a

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז.

Rabbah bar Rav Huna cited Rav: lvtzan is Boaz.

7. Malbim to Ruth 1:1

"ויהי בימי שפט השפטים," יספר הסבה שהניעה את אלימלך לצאת מא"י לח"ל, מפני שהיה בימי שפט השפטים שעל הימים האלה אמר (שופטים ס"א י"ז וס"א יח) "בימים ההם אין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה." וגם לא היה אז שופט אחד מיוחד לכל ישראל, שאז היה השופט עוצר בעם, כי היה בין שופט לשופט שאז היו שופטים רבים "הַקֹּפֵץ יִמְלֵא אֶת יְדוֹ (מלכים א יג:לג)", ואין מורא השופט על העם...

"And it was, in the days of the judging [or: leading] of the shoftim" – This presented the reason that motivated Elimelech to leave Israel, for it was in the days of the shoftim, regarding which Shoftim 17-18 say, "In those days there was no king in Israel; each person did what was good in his eyes." Also, there was not an individual shofeit for all Israel, in which case the shofeit would lead the nation, for it was between one shofeit and another, when there were many shoftim, "The willing would take action (Kings I 13:33)," and there was no fear of the shofeit upon the nation...

8. Talmud, Bava Batra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

Shemuel wrote his book, Shoftim and Ruth.

The Purpose of Megillat Ruth

9. Talmud, Megillah 14a

הרבה נביאים עמדו להם לישראל כפלים כיוצאי מצרים, אלא נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה.

Many prophets stood for the Jewish people – double the number of Jews who left Egypt! But prophecy which was needed for the generations was recorded, and prophecy which was not needed was not recorded.

10. Devarim 23:4-5

לא יבא עמוני ומואבי בקהל ד' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ד' עד עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שָׁכַר עֲלֵידָךְ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר... ..

Amonite and Moabite shall not enter the congregation of G-d; even the tenth generation of theirs shall not enter the congregation of G-d, ever, for they did not greet you with bread and water when you were leaving Egypt, and for they hired Bilam son of Be'or against you...

11. Talmud, Yevamot 76b-77a

א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו! מ"ט? דקאתי מרות המואביה! א"ל אבנר, תנינא "עמוני ולא עמונית, 'מואבי ולא מואבית'..."

בעי [דואג] לאכרוזי עליה... ואמר [עמשא] "כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי, עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית!"

Doeg of Edom said to him: Before you ask about whether he is suitable for monarchy or not, ask if he is suitable to marry into the nation or not! Why? For he comes from Ruth, of Moav!

Avner said to him: We have learned, "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"...

[Doeg] wished to proclaim against [David]... [Amasa] said, "Anyone who does not heed this law shall be stabbed with a sword. This is my tradition from the court of Shemuel of Ramah: "'Amoni', not 'Amonit', 'Moavi', not 'Moavit'!"

12. Rabbi Avraham Ibn Ezra, Introduction to Ruth

בעבור היות דוד שורש מלכות ישראל נכתב בספרי הקודש יחס דוד:

Because David is the root of Israelite monarchy, David's lineage was recorded in the holy texts.

13. Rabbi Yehoshua Bachrach, **אמה של מלכות**, pp. 11-12

"ויקם שמואל וילך הרמתה" ושם סגר את עצמו הנביא. ויהי כמתבודד עם נפשו בצער ובאכזבה. ואולי משם התעורר וכתב את המגילה היפה הזאת. ומשם שלח לו לדוד את הברכה בסמוי, כי זה ספר יחוסו של דוד...

"And Shemuel arose and went to Ramah," and there the prophet isolated himself. He was as one who secludes himself with his soul, in pain and disappointment. And perhaps from there he was awakened and he wrote this beautiful megillah, and from there he sent to David this blessing, hidden, for this is the book of David's lineage.

14. Dr. Yael Ziegler, **מדוע נכתבה מגילה זו**, pg. 2

ניתן לומר כי שני ההסברים השונים שצוטטו לעיל מתמזגים, ולמעשה מציעים גישה אחת להסבר תכלית מגילת רות. לפי קריאה זו, מטרת מגילת רות היא להצדיק את טהרת היוחסין של דוד, והיא עושה זאת באמצעות שרטוט האופן שבו רות, האישה המואבייה בסיפור, הינה מופת לחסד, ועוסקת בנתינה עקבית וחסרת אנוכיות לאחרים...

נכון שהביטול העצמי של רות אינו דבר שהיהדות דורשת מכל יהודי, אך הוא הכרח מוחלט כשמדובר במנהיגינו. לא זו בלבד שאנו מצפים לכך ממנהיגינו, זהו גם תנאי מקדים לכינון מלוכה. בלי רות ליד ההגה, בלי מישהו שמסוגל לתת באופן מוחלט ובלתי אנוכי לאחר, המלוכה אינה הבטחה או חזון של שפע, אלא איום מסוכן, עתיד מעורר חרדה, מתכון לפריצות, שחיתות ועריצות.

One may say that the two different explanations cited earlier [for why Megillat Rut was canonized] blend well, and in practice they suggest a single approach to explaining the purpose of Megillat Rut. By this read, the goal of Megillat Rut is to justify the purity of David's lineage, accomplishing this by detailing the way that Ruth, the Moabite woman of this story, exemplified chesed, and involved herself in consistent and selfless giving to others...

It is correct that Ruth's self-nullification is not something Judaism demands of every Jew, but it is a clear requirement when speaking of our leader. Not only do we expect this from our leader, but it is a prerequisite for establishment of the monarchy. Without Ruth at the helm, without someone who is equipped to give in a clear and selfless way to others, the monarchy is not a promise or vision of plenty, but a dangerous threat, a terrifying future, a recipe for lawlessness, corruption and tyranny.

15. Midrash, Ruth Rabbah 2:14

אמר ר' זעירא המגילה הזאת אין בה לא טומאה ולא טהרה, לא איסור ולא היתר, ולא נכתבה אלא ללמדך כמה מתן שכר טוב לגומלי חסדים.
Rabbi Zeira said: This megillah does not contain impurity and purity, prohibition and permission, and it is written only to teach you the great reward for those who practice chesed.

16. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 5 footnote 12

כל המגילה שופעת אמונה בד', ובודאות השגחתו על עולמו. שבע פעמים מביטה נעמי בשני הפרקים הראשונים אמונה זו מן "פקד ד' את עמו" ועד "ברוך הוא לד' אשר לא עזב חסדו."

The entire megillah flows with faith in Gd, and in the certainty of His oversight over His world. Seven times, Naomi expresses this faith in the first two chapters, from "Gd has taken care of His nation" to "Blessed be Gd, who did not abandon His chesed."

17. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra, Ruth, pg. 21

אולם ההבדלה העיקרית היא בזה שמגילת אסתר מכוונת לספר על ההשגחה העליונה המסבבת את הסבות פה – למטה... במגילת רות, מראה שעיקרה בא לספר כי ההשגחה העליונה למעלה משגיחה וגומלת גמול מתאים על הנעשה פה למטה.

But the essential difference is that Megillat Esther is geared toward telling of the celestial oversight that brings about causes here, in this world... In Megillat Rut, the essence is to tell that celestial oversight above oversees and pays back in a way that fits what is done below.

18. Malachi 2:10-12 (Koren tr. c/o sefaria.org)

הֲלוֹא אֵב אֶחָד לְכָלֵנוּ הֲלוֹא קֵל אֶחָד בְּרָאנוּ מִדּוֹעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: בְּגָדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי חָלַל יְהוּדָה קִדְשׁ ד' אֲשֶׁר אָהַב וּבָעַל בַּת אֵל נֹכְרִי: נִכְרַת ד' לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה עַר וְעָנָה מֵאֲהָלֵי יַעֲקֹב וּמֵאִישׁ מִנְחָה לַד' צִבְּקוֹת:

Have we not all one father? has not one Gd created us? why do we deal treacherously every man against his brother, to profane the covenant of our fathers? Yehuda has dealt treacherously, and a disgusting thing has been done in Yisra'el and in Yerushalayim; for Yehuda has profaned the holiness of the Lord which he loved, and has married the daughter of a strange god. The Lord will cut off from the man that does this all living offspring from the tents of Ya'aqov, or any to present an offering to the Lord of hosts.

Returning to our questions

19. Don Isaac Abarbanel, Introduction to the Book of Yehoshua

ולפי שעשה זה שמואל מעצמו לכבוד דוד ולספר יחוסו בלי צווי אלקי, ולא ספר מה שכתב בזה מאת ד' בנבואה, כי אם כפי המקובל אצלם, קבלו חז"ל שנכתב ברוח הקדש ולא בנבואה, ולכן שמוהו מכלל הכתובים כפי מדרגת הרוח אשר חובר בו לדעתם ז"ל.

ולי אני עוד בזה סבה שנית והיא, שאף שנודה שהיה ספר רות ממדרגת ספר שופטים, ושנעשה בנבואה בצווי והתודעות אלקי כשאר ספרי הנביאים, הנה היתה כוונת שמואל בהבורו לכבוד דוד כמו שאמרתי, ולכן חז"ל ראו לחברו לספר תהלים אשר כתב דוד, כדי להודיע ייחוסו, ולצורך אותו הסמך הושם בכתובים, עם היותו ממדרגה נבואית. וכבר העירו חז"ל על זה בפ"ק דבבא בתרא (דף י"ד ע"א) אמרו "סדרן של כתובים רות תהלים איוב משלי קהלת שיר השירים קנות דניאל אסתר עזרא ודברי הימים," הנה שמו רות בראשיתם מהסבה שזכרתי, להיות ספור בועז סמוך לתהלות דוד אשר בא מזרעו...

And because Shemuel did this himself, in David's honour and to tell of his lineage without any Divine command, and he did not communicate what he wrote here from Gd, prophetically, but according to [knowledge] that was accepted with them, our Sages accepted that it was written with Divine inspiration but not with prophecy. Therefore, they placed it among the Writings, according to the level of inspiration with which they believed it was composed.

And I have a second reason, which is that even if we would agree that Ruth was on the level of the Book of Judges, and that it was composed prophetically, upon Divine command and via Divine information like the other books of the Prophets, still, Shemuel's intent with this composition was David's honour, as I have written, and therefore our Sages saw fit to join it with the book of Psalms, which David wrote, to inform of his lineage. To enable that juxtaposition it was placed in the Writings, even though its level was prophetic. Our Sages already testified to this [juxtaposition] in Bava Batra 14a, "The order of the Writings is: Ruth, Psalms, Job, Proverbs, Ecclesiastes, Lamentations, Daniel, Esther, Ezra and Chronicles." They placed Ruth at the head for the reason I have stated, for the story of Boaz to be beside the psalms of David, his descendant...

20. Don Isaac Abarbanel, Introduction to the Book of Yehoshua

ואמנם מגלת רות לא נכתבה בתוך ספר שופטים ולא נמנה מכלל הנביאים, לפי שספר שופטים יוחד בעצם וראשונה לספורים הכוללים שקרו לישראל ולשופטיהם בימים ההם מימות יהושע עד שנולד שמואל... ולפי שבעשותו מגלת רות היה כבר נשלמה כתיבתו של ספר שופטים, עשה ספר רות מגלה בפני עצמה...

But Megillat Ruth was not recorded in the book of Judges and was not counted among the Prophets, because the book of Judges was designated, first and foremost, for broad stories which occurred to Israel and their judges in those days, from the time of Yehoshua until Shemuel's birth... And because when [Shemuel] prepared Megillat Ruth, his writing of the book of Judges was already complete, he made Ruth its own scroll...